

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 6 listopada 2023 r.

DIH-3.707.102.2023.MB

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-3.100.2023

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Nr PU.KPC.12.2023 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi z dnia 31 lipca 2023 r. (Nr akt: PU.8361.236.2023), na mocy której na przedsiębiorcę Łukasza Woźniaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Łukasz Woźniak ALF'S BARBERSHOP w Łodzi nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cennika świadczonych usług oraz cen dla 21 kosmetyków, w tym cen jednostkowych dla 18 kosmetyków oferowanych do sprzedaży według masy lub objętości, wbrew postanowieniom art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyła zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Łódzkiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Łodzi.**

UZASADNIENIE

W dniach 19 i 28 kwietnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi (zwanego dalej: „Łódzkim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia z dnia 19 kwietnia 2023 r. (sygnatura: PU.8361.236.2023), przeprowadzili czynności kontrolne w salonie, należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [xxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.), (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 16 marca 2023 r. (sygnatura: PU.8360.31.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego

kontroli obejmującego prawidłowość przekazywania konsumentom informacji o cenach towarów i usług oferowanych do sprzedaży w czasie kontroli określonym w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli.

Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy. W toku kontroli sprawdzano m. in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”.

W toku kontroli stwierdzono brak uwidocznionego cennika w miejscu świadczenia usług oraz brak informacji o cenach przy 21 kosmetykach oferowanych do sprzedaży (100 % oferty handlowej), tj. brak cen przy 3 produktach i przy 18 produktach brak cen i cen jednostkowych.

Powyższe ustalenia dały podstawę do stwierdzenia naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3, § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 11 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 28 kwietnia 2023 r. (nr akt kontroli: PU.8361.236.2023) oraz załączniku do protokołu kontroli.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Łódzki WIIH zawiadomieniem z dnia 19 czerwca 2023 r. poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu niewidocznienia w dniu 19 kwietnia 2023 r. w zakładzie fryzjerskim, tj. w miejscu świadczenia usług i sprzedaży detalicznej cennika świadczonych usług oraz cen dla 21 kosmetyków, w tym cen jednostkowych dla 18 oferowanych do sprzedaży kosmetyków. Ponadto organ zobowiązał stronę do przekazania informacji na temat wielkości obrotów i przychodu za rok 2022. Jednocześnie poinformował, że zgodnie z art. 10 Kpa oraz art. 73 § 1 Kpa, stronie przysługuje prawo do zapoznania się aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma. Jak wynika z dołączonego do akt sprawy wydruku ze strony internetowej Poczty Polskiej („Śledzenie przesyłek”), ww. zawiadomienie nie zostało odebrane przez stronę (awizowane 21 czerwca 2023 r. i 29 czerwca 2023 r.) i po powtórным awizowaniu odesłane na adres siedziby Łódzkiego WIIH. Zgodnie z art. 44 § 4 Kpa doręczenie zawiadomienia uważa się za dokonane z upływem 14 dnia od pierwszej próby awizowania.

W dniu 31 lipca 2023 r. Łódzki WIIH wydał, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, decyzję Nr PU.KPC.12.2023 (Nr akt: PU.8361.236.2023), na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cennika świadczonych usług oraz cen dla 21 kosmetyków, w tym cen jednostkowych dla 18 kosmetyków oferowanych do sprzedaży według masy lub objętości, wbrew postanowieniom

art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Na podstawie wydruku ze strony internetowej Poczty Polskiej („Śledzenie przesyłek”) dołączonego przez Łódzki WIIH do akt sprawy można domniemywać, iż ww. decyzję strona otrzymała w dniu 2 sierpnia 2023 r.

W dniu 4 września 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Łódzkiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. Przedsiębiorca zwrócił się z prośbą o umorzenie kary oraz łagodne potraktowanie, wskazując na zmniejszenie liczby klientów z uwagi na remont ulicy przy której znajduje się salon. Strona poinformowała, że według niej, kara jest zbyt wysoka i nie jest w stanie jej zapłacić, bez utraty płynności finansowej firmy. Podkreśliła ponadto, że jest regularnym płatnikiem wszystkich należności publiczno-prawnych oraz osobą przestrzegającą wszelkich prawnych wytycznych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej. Wyrzuciła jednocześnie żal za niedopilnowanie szczegółu jakim jest wystawienie cennika. Poinformowała również, że w chwili obecnej etykiety mają przyklejone ceny i zobowiązała się na przyszłość do większego ich uwidocznienia. Strona przekazała również wydruk KPiR za rok 2022.

Pismem z dnia 19 września 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Jak wskazuje art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, cena jednostkowa towaru lub usługi - to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Ponadto, sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju, będącego rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy.

Zgodnie z § 11 ust. 1 ww. rozporządzenia w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Z kolei jak stanowi § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia - cenę jednostkową uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

W myśl § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Jak wskazuje § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- a) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- b) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- c) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- d) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- e) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

Natomiast, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszczę się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1 (§ 4 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wynosi do 20 000 zł.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi z dnia 31 lipca 2023 r. (Nr akt: PU.8361.236.2023), na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cennika świadczonych usług oraz cen dla 21 kosmetyków, w tym cen jednostkowych dla 18 kosmetyków oferowanych do sprzedaży według masy lub objętości, wbrew postanowieniom art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty strony zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Łódzkiego WIIH kary pieniężnej.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące nakładania kar, niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, powoduje - zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepisy te w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazują wojewódzkiemu inspektorowi IH podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków określonych w ww. przepisach wymierzyć karę pieniężną, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Prezes UOKiK dokonując analizy akt przedmiotowej sprawy oraz treści skarżonej decyzji zwraca uwagę, że Łódzki WIIH stwierdził, że kontrolowany przedsiębiorca nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3, § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 11 rozporządzenia Ministra Rozwoju, ponieważ nie uwidocznili cennika w miejscu świadczenia usług oraz nie uwidocznili informacji o cenach przy 21 kosmetykach oferowanych do sprzedaży, w tym cen jednostkowych przy 18 produktach. Jednocześnie w treści wydanej decyzji (na stronie 5) Łódzki WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, dokonał oceny jedynie trzech przesłanek, tj. stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość obrotów i przychodu i w oparciu o ww. przesłanki wymierzył przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach organ pierwszej instancji zobowiązany był również szerzej rozważyć przesłankę pierwszą, tj. stopień naruszenia obowiązków, uwzględniając cztery składowe: charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę. Natomiast z treści decyzji organu pierwszej instancji wynika, że ocenił on jedynie charakter naruszenia obowiązków. Przy ocenie przesłanki drugiej (dotychczasowa działalność przedsiębiorcy), organ całkowicie pominął aspekt związany z ewentualnymi podjętymi przez przedsiębiorcę działaniami w celu załagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów. Nie zbadał również, czy przedsiębiorca w związku z naruszeniem obowiązków, o którym mowa w przedmiotowej sprawie, odniósł ewentualne korzyści majątkowe bądź straty. Ponadto, organ pierwszej instancji był również zobligowany przez ustawodawcę do uwzględnienia, odniesienia się do ostatniej z przesłanek oraz przeanalizowania czy na przedsiębiorcę z tytułu tego samego naruszenia zostały nałożone sankcje w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Stosownie do brzmienia art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę organ ten powinien wskazać jakie okoliczności należy uwzględnić przy ponownym rozstrzygnięciu sprawy.

Prezes UOKiK wskazuje, że Łódzki WIIH prowadzący postępowanie administracyjne w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, stosownie do art. 6 ust. 3 ww. ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej powinien uwzględnić:

- stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Powyższe przesłanki są obligatoryjne i organ nie może dobrowolnie wybierać czy jak też które z nich weźmie pod uwagę przy miarkowaniu kary czy też nie. Organ drugiej instancji

zauważa również, że mają one charakter okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i w sposób bezpośredni wpływają na wysokość kary administracyjnej. W konsekwencji stanowią przedmiot postępowania wyjaśniającego, zaś organ administracji publicznej ma obowiązek z urzędu zgromadzić i ocenić dotyczące ich dowody oraz materiały (art. 7 i 77 Kpa). Co więcej, zgodnie z art. 107 § 3 Kpa, organ ma obowiązek szczegółowo uzasadnić swoją ocenę danej przesłanki w konkretnym postępowaniu prowadzącym do wydania decyzji nakładającej karę na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. W konsekwencji powyższego powinnością organu staje się każdorazowo (przy nakładaniu i wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej) badanie z urzędu wszystkich przesłanek wymienionych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach i gromadzenie dowodów zmierzających do ich weryfikacji i oceny, co ostatecznie ma istotny wpływ na wysokość wymierzanej przez organ kary.

W ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji naruszył obowiązek wynikający z art. 107 § 3 Kpa co do podania uzasadnienia prawnego decyzji (nie rozpatrzył wszystkich ustawowych przesłanek), przez co naruszył również zasadę przekonywania określoną w art. 11 Kpa. W swoim wyroku z dnia 17 października 2022 r., sygn. akt III SA/Gl 129/22 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach orzekł: „Jeżeli uzasadnienie decyzji jest lakoniczne i zdawkowe, a tym samym nieprzekonujące i jako takie wymyka się spod kontroli Sądu, to oznacza, że organ nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 107 § 3 KPA co do podania uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji, przez co naruszył również zasadę przekonywania wskazaną w art. 11 KPA. Te naruszenia mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy powodują, że zaskarżona decyzja nie może pozostać w obrocie prawnym.”

Mając powyższe na względzie, organ pierwszej instancji powinien dokonać ponownej analizy przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej wskazanych zgodnie z aktualnie obowiązującą ustawą o cenach, jak również uwzględnić przy tym przekazany przez stronę wraz z odwołaniem wydruk KPiR za rok 2022.

Organ drugiej instancji zwraca uwagę, iż Łódzki WIIH w swojej decyzji nie odniósł się do przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wynikających z art. 189 f Kpa, wskazując jedynie, że nie znalazł on uzasadnienia do zastosowania ww. przepisu. Prezes UOKiK zauważa, że to organ pierwszej instancji powinien ocenić i wnikliwie przeanalizować, czy w sprawie zaszyły przesłanki do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej czy nie, przedstawiając uzasadnienie swojego stanowiska a nie poprzestać jedynie na stwierdzeniu, że nie widzi uzasadnienia do jego zastosowania.

W ocenie Prezesa UOKiK, wydanie decyzji w drugiej instancji z uwzględnieniem przepisów art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 189 f Kpa, w szczególności okoliczności wpływających na wysokość wymierzonej kary oraz odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, mogłoby naruszać zasadę dwuinstancyjności określoną w art. 15 Kpa. „Zgodnie z art. 15 Kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Istotą tego rozwiązania jest nakaz dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia przez dwa różne organy administracji sprawy tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym.

Zachowanie powyższej zasady wymaga więc nie tylko podjęcia dwóch kolejnych rozstrzygnięć przez dwa właściwe w sprawie organy, ale konieczne jest, aby rozstrzygnięcia te zapadły w wyniku przeprowadzenia przez każdy z tych organów postępowania merytorycznego tak, aby dwukrotnie oceniono dowody i przeanalizowano wszystkie istotne okoliczności sprawy.” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 1 lutego 2023 r. II SA/Gl 1400/22).

Prezes UOKiK dodaje, że dołączone do pism organu wydruki z systemu „Śledzenie przesyłek - Tracking” pobrane ze strony internetowej Poczty Polskiej, znajdujące się w aktach sprawy, nie mają waloru dokumentu urzędowego. Walor taki posiada natomiast zwrotne potwierdzenie odbioru. Stanowisko takie ukształtowało się w orzecznictwie i znajduje odzwierciedlenie chociażby w wyroku NSA z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. I OSK 1259/22: „(...) jak prawidłowo wyjaśnił organ, druk potwierdzenia odbioru prawidłowo wypełniony i podpisany przez doręczyciela ma przymiot dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 k.p.a. i korzysta on z domniemania prawdziwości, a jego obalenie wymaga przeciwdowodu.”.

Prezes UOKiK zauważa równocześnie, że Łódzki WIIH przekazując odwołanie strony wraz z aktami sprawy nie załączył ani jednego potwierdzenia w postaci zwrotnego potwierdzenia odbioru dotyczącego kierowanej do przedsiębiorcy korespondencji w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, lecz same wydruki pt. „Śledzenie przesyłek-Tracking”. Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w wydanym wyroku z dnia 21 września 2017 r., sygn. III Sa/Kr 703/17: „Wbrew bowiem twierdzeniom skarżącego wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej z zakładki "śledzenie przesyłek" nie może stanowić dowodu potwierdzającego datę doręczenia stronie decyzji. Zwrotne poświadczenie odbioru, na którym strona własnoręcznym podpisem potwierdza datę odbioru przesyłki stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 k.p.a. Natomiast wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej waloru takiego nie posiada. "Śledzenie przesyłek" jest usługą przeznaczoną dla klientów Poczty Polskiej, która umożliwia nadawcy i adresatowi dysponującym numerem przesyłki ustalenie jaki w procesie doręczenia jest jej status i gdzie się znajduje. W przeciwieństwie do wszelkich adnotacji na zwróconej przesyłce (zamieszczonych na kopercie lub na zwrotnym potwierdzeniu odbioru), opatrzonych stosownymi pieczęciami i podpisami, nie ma waloru dokumentu urzędowego i nie może stanowić przeciwdowodu tego, co wynika z jego treści (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt II FSK 778/15, dostępny w CBOSA). W przypadku zatem rozbieżności pomiędzy datą widniejącą na zwrotnym poświadczeniu odbioru a datą na wydruku ze strony internetowej Poczty Polskiej "śledzenie przesyłek", rozstrzygająca jest data na zwrotnym poświadczeniu odbioru.”.

W związku z powyższym, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Prezes UOKiK uchyła zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzeczownika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxx]
2. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a